

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 27 sierpnia 2019 r.

DIH-4.709.5.2019.BP

DECYZJA DIH-IV-6/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr BŻ-68/2019 z dnia 4 czerwca 2019 r. (nr akt sprawy: BŻ.8361.83.2019), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 kwietnia 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo przedsiębiorców”, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwany dalej również „Kujawsko-Pomorskim WIIH” lub „organem I instancji”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „Stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała w dniu 6 kwietnia 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 26, 29, 30 kwietnia 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego WIIH, w należącym do Strony sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Białych Błotach przy ul. Szubińskiej 8, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach 26 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- 1) brak uwidocznionych cen w przypadku 3 partii artykułów,
- 2) brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 23 partii artykułów, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 30 kwietnia 2019 r. (nr akt kontroli: BŻ.8361.83.2019).

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji Kujawsko-Pomorskiego WIIH wynika, że w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił 5 przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

1. 23 – 24 lipca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa DT.8361.112.2018) – decyzją nr DT-53/2018 z dnia 31 sierpnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 2.500 zł,
2. 20, 21, 24, 25 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa BŻ.8361.162.2018) – decyzją nr BŻ-96/2018 z dnia 16 listopada 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł,
3. 31 stycznia – 1 lutego 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa BŻ.8361.19.2019) – decyzją nr BŻ-26/2019 z dnia 15 marca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 5.500 zł,
4. 12 – 13 lutego 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa DT.8361.28.2019) – decyzją nr DT-25/2019 z dnia 9 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.000 zł,
5. 13 – 15 marca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa BŻ.8361.51.2019) – decyzją nr BŻ-582/2019 z dnia 26 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 14 maja 2019 r., Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr BŻ-68/2019 z dnia 4 czerwca 2019 r. (sygnatura: BŻ.8361.83.2019), Kujawsko-Pomorski WIIH nałożył na ww.

przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu więcej niż trzeciego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 7 czerwca 2019 r.

Pismem z 17 czerwca 2019 r. (data stempla 18 czerwca 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” lub „Organem II instancji”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie jej i umorzenie postępowania I instancji w całości. Skarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług poprzez nałożenie kary za rzekome niewidocznienie cen detalicznych, podczas gdy organ nie stwierdził go zgodnie z zasadą praworządności;
- 2) art. 6 ust. 2 i 3 ustawy o informowaniu o cenach i art. 8 zdanie drugie dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, poprzez naruszenie wymogu proporcjonalności kary;
- 3) art. 48 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, poprzez niewskazanie w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli jej miejsca, sklepu Biedronka w Białych Błotach przy ul. Szubińskiej 8;
- 4) art. 77 § 1 kpa poprzez naruszenie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego;
- 5) art. 80 kpa poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów;
- 6) art. 6, art. 8 kpa oraz art. 11 kpa poprzez naruszenie zasad pogłębiania zaufania do organów administracji oraz zasady przekonywania;

Pismem z 4 lipca 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;

- 3) w katalogu;
  - 4) na obwolucie;
  - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych łącznie 26 asortymentów produktów spośród 26 poddanych kontroli, co było, jak stwierdził Kujawsko-Pomorski WIIH, szóstym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez Stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Kujawsko-Pomorski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 7.000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że podniesione zarzuty są bezzasadne.

Ad. 1) w zw. z 2, 4, 5, 6, 7) Strona podnosi zarzuty, że w toku postępowania naruszony został obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, co czyni dokonaną ocenę dowodów dowolną a nie swobodną. Ponadto, według Strony, postępowanie organu I instancji rażąco narusza także art. 6, art. 8 oraz art. 11 kpa. Powyższe uchybienia, zdaniem Strony, doprowadziły do naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach polegającego na nałożeniu kary za rzekome niewidocznienie cen, podczas gdy przedmiotowe uchybienie nie zostało stwierdzone zgodnie z zasadą praworzędności oraz naruszeniem art. 6 ust. 2 i ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz

art. 8 zdanie drugie dyrektywy 98/6/WE poprzez naruszenie wymogu proporcjonalności wymiaru kary.

Odnosząc się do podniesionych zarzutów Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że ustalenia udokumentowane Protokołem kontroli z dnia 30 kwietnia 2019 r. jednoznacznie wskazują, że w skontrolowanej placówce miały miejsce uchybienia polegające zarówno na braku ceny jak również na braku ceny i ceny jednostkowej. Co więcej, należy zaznaczyć, że Strona nie wniosła uwag do protokołu, w których kwestionowałyby powyższe fakty. Nie sposób więc zgodzić się z zarzutem Strony, iż uchybienie było rzekome, tym bardziej, że Strona w odwołaniu nie wskazała okoliczności, które za takim wnioskiem by przemawiały.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. W związku z zarzutem naruszenia tego przepisu, Prezes UOKiK ponownie przeanalizował wszystkie ww. przesłanki i stwierdził, jak poniżej.

Przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Nie sposób więc uznać, iż brak uwidocznienia cen bądź cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru.

Kolejna przesłanka, wskazana w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach to dotychczasowa działalność przedsiębiorcy. Jak już wskazano powyżej, ponowna analiza zgromadzonego materiału wskazuje, że w przedmiotowej sprawie zaistniała okoliczność tzw. recydywy uzasadniającej wymiar kary na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Kujawsko-Pomorski WIIH na podstawie posiadanych informacji o wielkości obrotu i przychodu strony prawidłowo uznał, że strona mieści się w kategorii pozostałych przedsiębiorców, w myśl ustawy Prawo przedsiębiorców.

Następnie Prezes UOKiK stwierdził, że w niniejszej sprawie organ I instancji na podstawie art. 6 ust. 2 tej ustawy mógł wymierzyć Stronie karę pieniężną w wysokości do 40.000 zł. Należy zauważyć, że kara wymierzona Stronie wyniosła 7.000 zł i nie zbliżyła się do górnej granicy ustawowej. Nie sposób zgodzić się przy tym z zarzutem Strony jakoby organ I instancji naruszył dyrektywę nr 98/6/WE w zakresie proporcjonalności wymierzonej

kary. Prezes UOKiK ponownie zaznacza, że w przedmiotowej sprawie wymiar kary został ustalony w oparciu o przesłanki wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, a ponadto organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wyraźnie powołał się na dyrektywę nr 98/6/WE. Dodatkowo należy wskazać, że o proporcjonalności wymierzonej kary świadczą decyzje jakie zostały wydane w okresie 12 miesięcy poprzedzających zaistnienie uchybień będących przedmiotem zaskarżonej decyzji:

- decyzją nr DT-53/2018 z dnia 31 sierpnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 2 500 zł w związku z niewidocznieniem cen przy 44 partiach towarów spośród 106 objętych kontrolą, co zostało stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23 – 24 lipca 2018 r.;
- decyzją nr BŻ-96/2018 z dnia 16 listopada 2018 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 5 000 zł w związku z niewidocznieniem cen przy 64 partiach towarów, co zostało stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 20, 21, 24 września 2018r.;
- decyzją nr BŻ-26/2019 z dnia 15 marca 2019 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 5 500zł w związku z niewidocznieniem cen przy 24 partiach towarów spośród 24 objętych kontrolą, co zostało stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 31 stycznia – 1 lutego 2018 r.;
- decyzją nr DT-25/2019 z dnia 9 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 6 000zł w związku z niewidocznieniem cen przy 55 partiach towarów spośród 80 objętych kontrolą, co zostało stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 12 – 13 lutego 2019 r.;
- decyzją nr BŻ-52/2019 z dnia 26 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 6 500 zł w związku z niewidocznieniem cen przy 94 partiach towarów spośród 94 objętych kontrolą, co zostało stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 13 – 15 marca 2019 r.

Biorąc powyższe pod uwagę nie sposób zgodzić się z argumentem Strony o naruszeniu proporcjonalności, skoro przedmiotową decyzją nałożono karę pieniężną za uchybienie dotyczące 26 produktów spośród 26 kontrolowanych, a więc 100% badanych produktów było oznakowanych w sposób nieprawidłowy. Decyzje dotyczące uchybień stwierdzonych w ciągu 12 miesięcy poprzedzających uchybienie, których dotyczy zaskarżona decyzja również nakładają kary w wysokości proporcjonalnej do stwierdzonego naruszenia.

Prezes UOKiK wskazuje przy tym, iż proporcjonalność nie jest jedynym celem wskazanym w dyrektywie, jaki poprzez wymiar kary powinien być osiągnięty. Kara powinna bowiem być nie tylko proporcjonalna, ale również skuteczna i odstraszająca, przy czym w/w dyrektywa, żadnemu z tych celów nie przyznaje priorytetu, nakazując traktować je wszystkie w sposób równorzędny. Z powyższego wynika natomiast, iż wymierzone kary nie osiągnęły swoich celów, skoro przeprowadzone kontrole wykazały nieprawidłowości w zakresie oznakowania cen – należy przy tym zauważyć, że 3 spośród w/w decyzji dotyczą kontroli przeprowadzonych w ciągu zaledwie dwóch miesięcy. Logiczną zatem konsekwencją postępowania Strony, będzie wyższy wymiar kary za kolejne uchybienia.

Ad. 3) Strona zarzuca naruszenie art. 48 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców poprzez niewskazanie w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli miejsca jej przeprowadzenia tj. sklepu Biedronka w Białych Błotach przy ul. Szubińskiej 8.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu, Organ wskazuje, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, kontrolę przeprowadza się w siedzibie przedsiębiorcy lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej. Jednakże, zgodnie z art. 48 ust. 3 tej ustawy, zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) oznaczenie przedsiębiorcy;
- 4) wskazanie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 5) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji

Powyższy przepis nie zawiera więc wymogu wskazania w zawiadomieniu o zamiarze przeprowadzenia kontroli miejsca jej przeprowadzenia. Z tego też względu, powyższy zarzut Prezes UOKiK uznał za bezzasadny.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara została ustalona prawidłowo w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Łagodzińska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymują:

1. pełnomocnik
Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy
3. a/a